

Ο ΑΦΡΟΝΑΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ (Λουκ. 12, 16-21)

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Ελαία, στις 23/11/2003)

1. Βλέπουμε τον εαυτό μας

Ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγέλιο για έναν άνθρωπο, που μπορεί να μας μοιάζει και να βλέπουμε την φωτογραφία μας, στο πρόσωπό του. Έναν άνθρωπο που είχε κάνει ένα λάθος. Ποιό ήταν το λάθος του;

Ευφόρησε η χώρα του, έκανε πολλά εισοδήματα και όταν τα μάζεψε είπε: «Τώρα πού θα τα βάλω; Δεν χωράνε στις αποθήκες μου... Λοιπόν, θα τις γκρεμίσω, να φτειάξω άλλες μεγαλύτερες να τα μαζέψω όλα. Και αφού τα μαζέψω όλα, θα πω στην ψυχή μου: «Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά. Επιτυχία, ευτυχία. Αναπαύου. Από δω και πέρα ξάπλα. Φάγε, πίε και ευφραίνου». Τι καλύτερο»;

Γι' αυτό βλέπουμε την φωτογραφία μας σ' αυτό τον άνθρωπο. Λίγο-πολύ όλοι τα θέλουμε τα πλούτη και τα εισοδήματα, ώστε να μην κοπιάζουμε στη δουλειά. Ξάπλα, φαί, πιετό, και διασκέδαση φαίνονται καλύτερα. Αλλά τι λέει το Ευαγγέλιο; Επενέβη ο ίδιος ο Θεός και του είπε: «Άνθρωπε, κάνεις λάθος. Μεγάλο λάθος».

Ποιό είναι το λάθος;

«Μάθε ότι τώρα που τα μάζεψες όλα, πάνω που είπες, τέρμα τα βάσανα, από δω και πέρα καλοπέραση και διασκέδαση, τώρα πεθαίνεις. Την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου».

Λάθος λοιπόν. Τεράστιο λάθος. Γιατί;

Γιατί είπες στην ψυχή σου, πως έχει να φάει, να πιεί, να αναπαύεται και να διασκεδάσει. Μα την ψυχή σου δεν την ορίζεις. Ούτε τα αγαθά σου...

«Την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου». Όταν λέει «απαιτούσι», στον πληθυντικό, εννοεί πολλοί. Όχι ο Θεός Πατέρας μας που είναι ένας. Κάποιοι άλλοι πολλοί την ζητάνε την ψυχή σου και την δικαιούνται από εκείνα που έκανες. Καταλαβαίνουμε ποιοί είναι αυτοί οι πολλοί. Τα δαιμόνια.

Μήπως όμως βλέπουμε τον εαυτό μας ζωγραφισμένο, στην παραβολή του άφρονος πλουσίου, παρότι είμαστε όλοι φτωχοί; Ναι. Λίγο-πολύ μας αγγίζει.

2. Η χειρότερη αποτυχία

Υπάρχει χειρότερη αποτυχία για έναν άνθρωπο, από το να θέλει να αναπαύεται, να τρώει και να πίνει καλά και να εξασφαλίζει μια άνετη επίγεια ζωή; Πόση θα είναι;

Και περιοριζόμενος σ' αυτά, να αφήσει να χάσει την αιώνια ζωή; Που δεν τελειώνει ποτέ; Υπάρχει μεγαλύτερο λάθος από αυτό; Να τι μας θυμίζει σήμερα ο Χριστός!

Τι δείχνει αυτό το λάθος;

Απάντηση. Ότι υπάρχει σκοτάδι.

Πού σκοτάδι;

Στο μυαλό, και στην καρδιά.

Υπάρχει χειρότερο σκοτάδι από εκείνο που είναι στο μυαλό, και στην καρδιά; Να είναι σκοτάδι στο δωμάτιο, θα ξημερώσει. Πόσο θα διαρκέσει η νύχτα;

Να στραβωθεί κανείς λιγάκι; Μικρό το κακό. Ο πατριάρχης Ιακώβ είχε στραβωθεί αλλά προέλεγε τα μέλλοντα. Προέβλεπε την γέννηση του Χριστού και την σωτηρία του κόσμου. Στραβά τα μάτια τού σώματος, ανοιχτά τα μάτια της ψυχής. Έβλεπε τον Θεό και τα βουλήματά του. Την θέλησή του, την αγαθότητά του και την καλωσύνη του για όλο τον κόσμο. Και προέλεγε τα μελλοντικά γεγονότα με ακρίβεια. Όπως τα είπε, έγιναν. Προέβλεψε και την ενανθρώπιση του Χριστού για μας.

Στραβός λοιπόν ο πατριάρχης Ιακώβ, μα έβλεπε τον Χριστό στη γη. Έβλεπε εκείνα που δεν τα βλέπουν οι ανοιχτομάτηδες.

Τι σημαίνει αυτό; Δεν υπάρχει χειρότερο σκοτάδι από εκείνο που κυριαρχεί στο μυαλό και στην καρδιά. Και σε κάνει να τα βλέπεις όλα διεστραμμένα. Να τα βλέπεις όλα λάθος.

Τι σημασία έχει να βλέπεις ότι το πρόβατο είναι άσπρο ή μαύρο, την στιγμή που δεν βλέπεις τα σπουδαιότερα πράγματα;

Όποιος δεν σκέπτεται κατά Θεόν, έχει σκοτάδι. Πώς τον ονόμασε ο Χριστός τον πλούσιο εκείνο που είχε το σκοτάδι; «Άφρονα». Μυαλό κουκούτσι σημαίνει το «άφρων». Ή τρελλός. Ποιός είναι τρελλός; Εκείνος που έχει σκέψεις αντίθετες από το σωστό και από το συμφέρον του. Αυτός είναι ο τρελλός.

3. Είσαι εποικοδομητικός;

Είπε ο Θεός στον άφρονα: «Α δε ητοιμάσας, τίني έσται»; Αυτά που ετοιμάσας, που μάζεψες, σε ποιόν θα πάνε; Ποιός θα τα πάρει; Ποιός θα τα επωφεληθεί; Εκείνος τα ήθελε για τον εαυτό του.

«Ψυχή έχεις πολλά αγαθά». Όμως κάποιος άλλος θα τα πάρει. Αυτό το «κάποιος άλλος», μας λέει κάτι ακόμη:

Όλοι, είτε το έχουμε καταλάβει, είτε δεν το έχουμε, σ' αυτήν εδώ τη ζωή εργαζόμαστε μέσα σ' ένα άγιο σύνολο που λέγεται κοινωνία, οικογένεια, Εκκλησία. Και μέσα σ' αυτό το άγιο σύνολο ο κάθε άνθρωπος πρέπει να είναι εποικοδομητικός. Και γίνεται εποικοδομητικός όταν έχει μέσα του αγάπη και καλωσύνη.

Αρχίζει από τους δικούς του και την απλώνει σε όλο τον κόσμο. Σε ποιούς την απλώνει; Σε κείνους που θέλει ο Θεός. Γιατί έρχεται ώρα που χρειάζεται να «βγάλεις» από το στόμα σου και από το στόμα των παιδιών σου και να το δώσεις σε κάποιον άλλο, γιατί και κείνος είναι παιδί τού Θεού και πρέπει να ζει κάτω από την στοργή Εκείνου. Και από την στοργή των παιδιών Εκείνου

Άμα εσύ δεν τον φροντίζεις έπαυσες να θεωρείς τον Θεό Πατέρα και το παιδί του αδελφό σου. Τότε είναι που αρχίζει το σκοτάδι και μπαίνει μέσα σου «σύννεφο».

4. Το κλειδί της Βασιλείας

Μια γυναίκα πήγαινε στο δρόμο της. Φαινόταν πολύ φτωχή, βασανισμένη και νηστική. Κρατούσε ένα παιδί από το χεράκι του. Και κείνο ήταν εικόνα της φτώχειας. Προχωρώντας στο δρόμο βλέπουν μια άλλη φτωχή γυναίκα που άπλωνε το χέρι και ζητούσε κάτι. Τότε έβγαλε από την τσέπη της η φτωχή γυναίκα κάποια δεκαρούλα, την έδωσε στο παιδί και του είπε:

-Δώστο παιδάκι μου σ' αυτή την γυναίκα. Είναι πιο φτωχή από μας.

Φτωχή στην τσέπη η γυναίκα αυτή, αλλά πλούσια σε καρδιά. Σκοτάδι γύρω της, από την πλευρά τού «τι θα φάμε σήμερα και πώς θα περάσουμε αύριο». Αλλά φως μέσα της από την ελπίδα και από την αγάπη. Μήπως ήταν πιο πλούσια από τους πλούσιους; Και μήπως αυτός ο πλούτος είναι μεγαλύτερος από εκείνον που ζηλεύουμε;

Λέει μια άλλη ιστορία ότι ήταν μια γυναίκα πολύ κακή.

Πέθανε και πήγε στην πόρτα του Παραδείσου. Ο άγγελός της ακλουθούσε από πίσω.

Όλοι έχουμε έναν άγγελο φύλακα ο οποίος μας αγαπάει.

Προσπαθεί σ' όλη τη ζωή να μας φέρει σε θεογνωσία, με τις αγαθές σκέψεις που μας ρίχνει και με τα κεντρίσματα στη συνείδηση που μας κάνει για να στρεφόμεστε πάντα στο καλό.

Παρουσιάστηκαν στον απόστολο Πέτρο και ο άγγελος άρχισε να παρακαλεί:

-Απόστολε του Χριστού Πέτρε, βρες κάποιον τρόπο να την πάρουμε και αυτή την γυναίκα στον Παράδεισο. Την λυπάμαι. Δυστυχισμένη και ταλαίπωρη ζωή πέρασε.

-Κάτι τοσουλάκι καλό να της βρούμε και την βάζουμε, λέει ο απόστολος Πέτρος. Ψάξε να βρεις.

Ψάχνει ο άγγελος δεν βρίσκει τίποτε.

-Ψάξε λιγάκι καλύτερα. Ένα τιποτένιο πράγμα ζητά ο Χριστός και μας ελεεί. Ψάξε να βρεις κάτι.

Ξανάψαξε λοιπόν ο άγγελος και θυμήθηκε, ότι κάποια μέρα είχε δώσει ένα κρεμμύδι σ' ένα φτωχό.

-Πάρτο και ξεφορτώσου με, του φώναξε... Και του το πέταξε νευριασμένη.

-Εντάξει, λέει ο απόστολος Πέτρος. Κάτι είναι και αυτό.

Και λέει στη γριά.

-Κράτα γερά το κρεμμύδι και θα βάλω τον άγγελο να σε τραβήξει στον Παράδεισο.

Βλέποντάς την, να την τραβάει ο άγγελος, κάποιοι που στέκονταν εκεί και δεν είχαν ελπίδα να μπουν στον Παράδεισο αρπάχτηκαν από τα πόδια της. Εκείνη τότε θυμήθηκε την κακία που είχε σ' όλη της τη ζωή και τους φώναξε:

-Όχι. Δικό μου είναι το κρεμμύδι.

Μα με τις φωνές, κόπηκε το κρεμμύδι και δεν μπόρεσε να την τραβήξει ο άγγελος. Τελικά έμεινε έξω από τον Παράδεισο.

Δεν θέλει ερμηνεία η ιστορία. Ας διδαχθούμε ότι η χειρότερη ζημία στον άνθρωπο είναι η κακία. Που είναι το αντίθετο από εκείνο που ζητά ο Χριστός να έχουμε. Τι ζητά ο Χριστός; Αγάπη και καλωσύνη.

Ο Χριστός έχει τόση αγάπη και ευσπλαγχνία που μας παίρνει κοντά Του, για τιποτένια πράγματα. Να τα μετρήσουμε; Είναι αυτά που θα πει τότε που θα δικάσει τον κόσμο.

«Δεύτε οι ευλογημένοι κληρονομήσατε την Βασιλείαν... Επέινασα και εδώκατέ μοι φαγείν...».

Πολύ ωραίο πράγμα. Δίνεις μια φέτα ψωμί και σε παίρνει ο Χριστός στη Βασιλεία Του.

«Εδίψασα και εποτίσατέ με». Του Θεού είναι το νερό. Ε! Δώστο στον αδελφό σου με χαρά. Μη στενοχωριέσαι ότι θα κουραστείς. Προχωρεί παρακάτω και βραβεύει πιο αστεία πράγματα που δεν είναι τίποτε. «Ησθένησα και επεσκέψασθέ με». Ήμουν άρρωστος και ήλθατε και με είδατε. Τι έδωσες στον άρρωστο; Μόνο καλωσύνη. Ούτε καν νερό. Και τι άλλο; Μια ευχή. «Άντε περαστικά». Του έδωσες μια μικρή τριχούλα μέσα από την καρδιά σου. «Ήμουν στη φυλακή και ήλθατε». Α! Εδώ κάνατε λιγάκι τολμηρό πράγμα. Ήρθατε να δείτε ένα καταφρονεμένο άνθρωπο. Ξέρεις τι σημασία έχει να πας να δεις καταφρονεμένο άνθρωπο;

Και ο Χριστός έζησε καταφρονεμένος όταν ήταν μαζί μας. Πηγαίνοντας λοιπόν να δεις ένα καταφρονεμένο, πας να επισκεφθείς τον Χριστό.

Ας δούμε αδελφοί μου το λάθος του «πλουσίου που ευφόρησε η χώρα του».

Και ας καταλάβουμε, ότι μπορεί να μην είναι πλούσιος αυτός που έχει τα ίδια μυαλά. Μπορεί να είναι πολύ φτωχός. Αλλά να σκέπτεται σαν τον ανόητο πλούσιο.

Ας φροντίζουμε λοιπόν να αποκτάμε καλά αισθήματα. Αμήν.-